

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvenčni nedelje in praznike. — Inserati do 30 pettih dinarov, do 100 vrst dinarov 2.50, od 100 do 300 vrst dinarov 3.—, večji inserati pettih dinarov dinar 4.—. Popust po dogovoru, inseratni davek posebej. — > Slovenski Narod velja mesečno v Jugoslaviji dinar 12.—, za inozemstvo dinar 25.—. Rokopis se ne vratajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNISTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica št. 5
Telefon št. 3122, 3128, 3124, 3125 in 3126

Podružnice: MARIBOR, Grajski trg št. 8. — NOVO MESTO, Ljubljanska cesta, telefon št. 26 — CELJE: celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 65, podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon št. 190 — JESENICE, Ob kolodvoru 261, Račun pri poštnem čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.851.

ZGODNJE JESENSKE POPLAVE

Zaradi nalinov zadnjih dni so letos zgodaj nastale povodnji — Ljubljansko barje, cerkniška in ribniška dolina so pod vodo

Ljubljana, 22. septembra.
Tako obilega deževja, kakor letos, ni bilo že leta in leta. Že spomladi in v začetku leta je bilo več padavin, kakor poprečno vsa zadnja leta. Točačili smo se s tem, da bo morda jesen lepša, toda tudi v tem smo se všečli. Izredno zgodaj je nastopilo jesensko deževje. Spomladi smo se letos izognili večjih poplav, za jesen pa se že sedaj obetajo poplave večjega obsegata, če se nas vremenski bogovi ne bodo še v zadnjem hiper usmilili. Z malimi presledki dežuje sedaj že ves tenedan in posledice se že javljajo. V cerkniški, loški in ribniški dolini, pa tudi na ljubljanskem barju so že nastale poplave, ki zbujujo strah pred še hujšim.

Barje pod vodo

Z Barja prihajajo danes obupna poplava. Komaj so si poja nekoliko opomogla od pomladanske povodnji, ki so zablatile velik del Barja, je letos izredno zgodaj — saj smo še le septembra — nastalo novo deževje, ki je imelo za posledico naglo naraščanje vseh potokov. Nativi, ki so se vrstili od včeraj popoldne pa vso noč, so imeli za posledico, da je voda prestopila bregove in poplavila soraj vse Barje. Pod vodo so Hauptmanca, Črna vas in tudi Illovica, ki pri pomladanski poplavi ni bila prizadeta. Jezerski potok je tako narasel, kakor tega Barjani še ne pomnijo. Prav tako prihajajo poročila tudi iz gornjih krajev Barja, iz Tomašča in okolič, ki je vsa pod vodo. Voda vdiča v hiše in hlev. Ljudje v paničnem strahu zapuščajo svoja domovja in iščejo zavetja v višje ležečih krajih. Koder nevarnost še ni tako velika, se zatekajo na podstrešja. Živina stoji po nekod do trebuha v vodi. Vsi prehodi so pod vodo, promet po cestah pa je docela nemogoč. Davi so Barjani telefonično zaprosili mestno načelstvo, naj jim da na razpolago čolne. Prav tako so prosili, naj nemudoma odpri na Ljubljani vse zapornice, da bi se voda mogla hitreje odtekati. Jesenski pridelki, kakor krompir, repa, fižol itd., ki je mnogo trpel že od pomladanskih poplav in je zaostal, je najbrže docela uničen.

Velike poplave v ribniški dolini

Sodražica, 22. septembra.
Nooj je divjalo nad Sodražico in vso Ribniško dolino silno neurje; utrgal se je oblak in lilo je kakor iz skafeta. Ker so vode že zaradi zadnjega manjšega deževja narasle, je prišlo po nočnem nalinu okrog 4. zjutraj do katastrofe. Voda je pridrvala v silnih množinah s hribovja. Bistrica je v par urah v vsei dolžini prestopila bregove in Sodražico z vso bližnjo okolico je bila naenkrat pod vodo. V spanju presečeni prebivalci so v silnem strahu pred še večjo katastrofo pobegnili iz hiš, v katere je naglo udirala voda, ki stoji ponekod do 2 m visoko. Narasla Bistrica je odtrgala več mostov. Kanali, ki je speljan pod glavnim cestom čez trg, se je na več krajin odpril in razoril vso cesto. Voda je odplavila ogromne množine lesa in drva. Poplava je nastopila tako nenadoma, da takšne ne pomnijo že 80 let. Najbolj so prizadeti posestniki, ki imajo svoje hiše ob potoku, zlasti Novak, Kovačič, Milavec, Čampa, Mihelič, Ivanc in drugi. Uttonič je tudi več preščev, mnogo perutnine in nekaj goveje živine. Škoda je zelo velika in pomoč nujno potrebna.

Davi se je položaj nekoliko izboljšal, ker je začela voda padati, toda nevarnost še ni minila, ker še vedno neprestan dežuje. V bližnji okolici je pod vodo Oberstarjeva žaga, vas Gubo pa je docela pod vodo.

Ribnica pod vodo

Ribnica, 22. septembra.
Po noči kmalu po polnoči se je utrgal nad Ribnico oblak in že poprejšnje dni narasla Ribnica se je izpremenila v pravčati vletolek. Voda je v teku ene ure odnesla šest mostičkov, tako da je v Ribnici in okolici vsesi promet ustavljen. Jutranji avtobus Pečnikaria, ki vozi na Bloke, je občičal v Ribnici, ker ni mogel ne naprej, ne nazaj. Voda pa je poplavila samo Ribnico, temveč tudi

goričevsko, otačevsko in dolensko pole, ki se je izpremenilo v eno samo jzero. Ljudje so v strahu reševali živino iz hlevov, v katere je naglo vdiral voda in iskali zavjet na višjih krajih. Voda odnaša ogromne množine lesa, opaziti pa je tudi mnogo živine, ki je utonila. Pri zdanem mostu čez Bistrico se je les zagvozdil in obstojala je nevarnost, da udari voda nazaj, ker ni imela odtoka in da poruši most. Orožniški narednik Bole je prvi opazil nevarnost ter je naglo organiziral pomočni oddelki, ki je z živiljenjsko nevarnost odstranil iesovje in tako omogočil odtok vode, sicer bi prišlo do prave katastrofe.

Več mlinov je visoko v vodi in je vsak dohod k njim nemogoč. Doslej še nini znano, ali je poplava zahtevala tudi človeške žrtve. Škoda pa je zelo velika, ker so uničeni vsi poljski pridelki, pa tudi jesenska paša.

Strašna povodenj v Cerknici

Cerknica, 22. septembra.

V sredo popoldne je bil še lep dan in nihče ni niti slutil, da bi moglo nastati tako hudo deževje. Zvezcer pa se je nebo naglo stemnilo in po noči se je vlija neviha, kakrsne še ne pomnilo. Nad Št. Vidom se je utrgal oblak in ogromne množine vode so zdrvele po pobočjih v Cerknici, ki se je izpremenila v par urah v divji hudočnik, ki je rušil in podiral vse, kar se mu je stavilo na pot. Okrog pol 5. zjutraj je začela voda v Cerknici v hiši in prebivalstvo je začelo v silnem strahu reševati svoje imetje. Voda je čimdalje bolj naraščala, zalivala hlev, shrambe in druge objekte, dočim so bile kleti v četrtri ura vse polne vode. Kosova družina, po domače Farbarjeva, si je komaj rešila živiljenje. Voda je stala v hiši tako visoko, da so morali vsi stanovalci na peč, ki je izgledal kakor otok sredi jezera. Se le ko so prišli na pomoč sosedje s splavom, so jih rešili iz neprijetnega položaja.

Odnoslo je tudi svinjak s štirimi svijnjami.

Kakor drugod, je tudi v Cerknici narasla voda odpavila velike zaloge lesa, hlodov, slame in sena. Odnesla je tudi več čolnov, porušila mnogo ploscev, odtrgala mnogo brvi in mostičev. Po vodi je plavalno tudi več preščev in mnogo pohištva. Cerkničani so sicer vajeni vsakoletnih poplav, a take poplavne, kakor je nastala sedaj, ne pomnijo že desetletja. Ljudje so obupani.

Danes je začela voda je upadati, ker pa še vedno dežuje, se boje, da bo prišlo do novega navala vode.

Tudi Sava in Sora naglo naraščata

Skofja Loka, 22. septembra.

Zaradi nalinov zadnjih dni je začela Sava včeraj naglo naraščati. Prav tako se je tudi Sora spremenila v letok in vsak hip se bo voda razlila po sorskem polju. Sava je zelo kalna iz česar se da sklepata, da je v gornjem toku hudo narasla in trga bregove. Ob izlivu Ljubljance se je voda že razlila po travnikih, toda večje nevarnost zaenkrat še ni.

Pred poplavno še potres

Ljubljana, 22. septembra.

V noči od srede na četrtek je začeležila seismološka postaja v Ljubljani manjši potres, ki je bil lokalnega značaja. Potresno gibanje je trajalo okrog 4 sekunde, smer potresa pa je bila od juga proti severu. Potres je bil registriran ob 4:32 zjutraj. V Ljubljani ga skoro niso opazili, pač pa javljajo iz Cerkniške doline, da se je tam občutil potres zelo močno in sklepajo, da je imel v podzemskih vodlinah na Krasu svoj center. Najbrže se je sestula kaka podzemski jama.

Kliko dežja je že padlo

Od včeraj do danes je padlo v Ljubljani 95.7 mm dežja, in sicer do 7. zvečer 40.6 mm, davi do 10. pa 55.1 mm, kar predstavlja rekordno množino.

Klerofašizem v Avstriji

Nova Dollfussova vlada predstavlja po komentarjih italijanskega tiska uvod v fašistični režim

Dunaj, 22. septembra. g. Z bliskovito naglico se je izvršila radikalna rekonstrukcija avstrijske vlade. Sicer so dogodki od nedelje naprej pokazali, da bo najbrže prišlo do preokreta, toda odločitev je prišla hitreje, nego se je pričakovalo. V vladnih krogih utemeljujejo to naglio s tem, da so notranje razmere ter tudi zunanjosti politični položaj zahtevali najboljšo koncentracijo vladne oblasti. Od vsega početka je bila jasno, da konflikt med Landbundom, odnosno nacionalno stanovsko fronto in Heimwehrom ni bila samo zadeva teh strank, temveč da morajo tudi konflikt poseči tudi nosilci državne odgovornosti, torej vlada. Zato se je tri dni po znanih govorih Winklerja in Starhemberga rekonstruirala vlada. Rekonstrukcija vlade pomeni že večji preokret od strankarstva k autoritativnemu fašizmu, sličnemu državnemu vodstvu. To prihaja do izraza že s tem, da so oni ministri, ki so bili poslanči odložili svoje mandate. Kljub temu pa bo zaradi strankarske prisnosti nekaterih članov kabinet ostala gotova osebna zveza s strankami. Slika kabineta je najbolj podprtana z dejstvom, da je do goltega minister za vojsko Vaugoin, ustvaritelj avstrijske državne brambe, ki je obenem predsednik vodstva kraljsko-socialne stranke, izstopil iz vladne. Obenem z njim je izstopil iz vladne vodstva Landbunda in novoustanovljene nacionalno stanovske fronte, dosedanja podkancelar Winkler. Na njegovo mesto je stopil dosedanja varnostni minister Fey, ki ima ozke zveze s Heimwehrom. To kaže na to, da računa Dollfusse na močno podporo Heimwehra. Najvažnejša politična novost, ki jo hoče novi kabinet v kratkem izvesti, je ustvaritev posvetovalnega organa, ki bo imel stanovski značaj. To dokazuje, da se vlade resno bavi v uvedbo fašističnega režima. Zvezni kancelar bo najbrže prihodnje dni odpotoval v Ženevo, kjer bo predvidoma ostal tri dni.

V Rimu aplavdirajo

Rim, 22. septembra. g. Italijanski tisk poudarja v svojih poročilih in komentarjih o notranje političnem razvoju v Avstriji, da je programatična direktiva zveznega

V Parizu ugodno sprejeli novo vlado

Pariz, 22. septembra. AA. Francoški liste so v glavnem zelo ugodno sprejeli novo vlado g. Dollfussa. Splošno misijo, da se je po včerajšnji rekonstrukciji avstrijske vlade položaj g. Dollfussa v Avstriji znatno okreplil. Večina listov misi, da je danes Dollfusse absolutni gospodar položaja v Avstriji, kar je najboljši dokaz načina, kako se je rešila kriza avstrijske vlade, in pa da so Starhemberg, Vaugoin in Winkler prostovoljno pristali na umik. Ti trije voditelji, naglašajo francoski liste, tako da se more zanašati na popolno njihovo podporo. Glede opozicije Dollfussove vlade naglašajo francoski liste, da je možna samo s strani socialistov, vendar je malo verjetno, da bi socialisti nastopili proti vladni g. Dollfussa takšna, da smejo biti visti, ki jim je kaj do neodvisnosti Avstrije, istočasno jamči varnost življenja in imetja socialističnega elementa. V glavnem so francoski liste mnenja, da je sedanja vlada g. Dollfussa takšna, da smejo biti visti, ki jim je kaj do neodvisnosti Avstrije, popolnoma mirna.

Turčija in Bolgarija

Poset turškega ministrskega predsednika in zunanjega ministra v Sofiji — Mušanov o pomenu tega poseta

Sofija, 22. septembra. AA. Predsednik bolgarske vlade Mušanov je sčet priredil vedenje v čast predsednika turške vlade Izmet-paše in zunanjega ministra Tevfik-Ruzdi-beja. Mušanov je med večerje pozdravil turške goste in naglašal, da je ta obisk v Sofiji dokaz turško-bolgarskega prijateljstva. Oba naroda v smislu načela Društva narodov in četvornega pakta ter z medsebojnimi zaupanjemi delujejo za mir in napredek v Evropi, zlasti za mir in napredek na Balkanu. To bo smisel raz-

govorov v Sofiji med bolgarskimi in turškimi ministri.

Predsednik turške vlade Izmet-paša se je zahvalil za sprejem v Sofiji, nato pa poudaril, da pomeni prijateljstvo z Bolgarijo temeljno smer turške zunanje politike. Turška politika je za mir v sloganu. Pakt, ki je bil sklenjen med Turčijo in Grčijo, je namenjen konsolidaciji miru. Podobne pakete so Turčija sklenila tudi z drugimi državami.

značenje, ki obstaja med obema državama. Glede notranjega položaja na Grčem je predsednik grške vlade izjavil, da vladna v Grčiji mr. G. Tsaldaris je nato odšel na grško poslanstvo, od koder se je potem odpeljal proti Ženevi.

Jesenjski vlonmiley aretiran

Ljubljana, 22. septembra. Pred dnevi smo poročali o državnem vlonmileku, ki so bili izvršeni v Mariboru in Viljanovem klet, v Cukarjev kopališču na Klobuševem trgovinu z Zeleznično na Žejmencih. V Klobuševem trgovinu z Zeleznično je v noči od petka na sobotu nekdo navrtl veliko 450 kg težko blagajno ter pobral iz nje okrog 10.000 din. Pri vrtanju si je vlonmiley pomagal z električnim tokom, blagajno pa je navrnil s takozvalno svinsko nogo. Iste noči je bilo vlonmiley tudi v glavno zalogo tovaka v hiši g. Žemaniča, kjer je vlonmiley odnesel za približno 1900 din reznega blaga.

Včeraj zjutraj je na ljubljanskem podjetju v nekem tukajnjem hotelu aretirala jessenski vlonmiley v osebi Ruperta Planinca, doma iz Vidina pri Krškem. Pri tem so našli 4000 din gotovino in priznal je ta, da je vlonmiley v Klobuševem trgovinu z Zeleznično na Žejmencu. Zdaj policija poizveduje, da morda Planinc nimata tudi ostalih vlonmov na vredni, karocca so ga sodišča.

Brzovlak podrl konja in voz

Medvode, 22. septembra. Ma ozki pot, ki vodi iz Preske v Medvode ter križa železniško progno, se je dan pripeljal težka prometna nesreča. Beogradski brzovlak Števila 3, ki je vozil z Jessnic proti Ljubljani, se je zaletel v konja in voz, ter očil na konj, ki vedeni sprostil viak, ter očil na prog. Precej daleč od prej nevarno ranjen.

Zelezniška nesreča v Bolgariji

Sofija, 22. septembra. AA. Snoči ob 23. je 5 km od Kostenec-Banje eksplodiral kotel lokomotive tovornega vlaka. Lokomotivo je vrglo 20 m daleč, vagoni so pa skočili s tira. Strojevodjo je na mestu ubilo, kurjača je pa nevarno ranilo.

Potresna katastrofa na Japonskem

Tokio, 22. septembra. Na vzhodni obali Japonske je bil v pretekli noči zabeležen potres. Podrobnosti niso znane, ker je potres prekinil vse zveze, ve se le toliko, da je že po doseganjih ugotovil nad 100 mrtil. Več mest je v razvalinah.

Grški ministrski predsednik v Beogradu

Beograd, 22. septembra. AA. Snoči se je peljal skozi Beograd v Ženevo predsednik grške vlade Tsaldaris s svojo gospo, Šefom kabineta Pipelinisom in osebnim tajnikom Hristodulom. Na postaji so ga sprejeli poslaniki Grčije Leon Melas z gospo in osebnim grškim poslanstvom, zastopnik grške kolonije v Ciani društva Riga od fere. G

Šolnina je težko breme

Gledališki igralec plačal za otroka 500 Din Šolnine, večkratni milijonar pa 750 Din

Ljubljana, 22. septembra.
Beograjska »Politika« priobčuje izpod peresa prof. Vojislava Ivanovića daljši članek o Šolnini, ki pravi v njem med drugim:

»Da se zmanjša nadprodukcija intelektualcev, smo nadeli Šolnino. Če bi mogli trdit, da Šolnina ni uvedena zaradi zmanjšanja nadprodukcije intelektualcev, bi bile njen edino opravilo še v tem, da smo dobili z njo nov vir državnih dohodkov, torej čisto finančni in fiskalni razlog. Treba je naglasiti, da je Šolnina eden velikih in važnih problemov na našem razmerju in posvetili bi ji bilo treba malo več pozornosti, da bi spoznali, kako stvar v resnicu stoji. Ce je Šolnina plati kot sredstvo za zmanjšanje nadprodukcije intelektualcev, lahko mirno rečemo, da je to sredstvo zgrešilo svoji cilj. To se najbolje vidi v tem, da se je vpisalo lani, ko je bila Šolnina uvedena, v naše šole več dijakov nego prej ali procentualno več glede na število učencev, ki so lani dovršili četrti razred osnovne šole. Nastane vprašanje, od koder ta pojav? Naša gimnazija, zlasti nižja, pomena za naše razmere tip šole, ki ji najbolj odgovarja. Nižja gimnazija, zlasti prva dva razreda, je pri nas v pravem pomenu besede ljudša šola, nadaljevanje osnovne in neobhodne izobrazbe, brez katere noben fant ne more nikam, niti v trgovinu, niti v obrti, niti v privatno ali javno službo in brez katere si v naših razmerah tudi pri največji marljivosti ne more ustvariti eksistence. Za naše razmere je torej nižja gimnazija neobhodno potrebna, ne pa luksus, in zato bi jo bilo treba oprostiti vsake Šolnini.

Če je pa prišlo do uvedbe Šolnine kot novega vira državnih dohodkov, ne smemo pozabiti, da je tem kršen osnovni princip demokracije, da morata biti izobrazba in prosveta splošna in dostopna najširšim slojem. Pa tudi če se ne oziramo na principe demokracije, moramo spoštovati značaj izobrazbe in prosvete, ki se danes ne priznava samo v demokratičnih, temveč tudi v antidemokratičnih državah, kar nam najbolje dokazuje prizadevanja Museolinijeve-

ga režima v Italiji, Hitlerjevega v Nemčiji in sovjetskega v Rusiji.

Omeniti je treba, da so s plačevanjem Šolnine najbolj obremenjeni državni uradniki, ne samo zato, ker so slabo plačani, marveč tudi zato, ker svoje obveznosti napram državi najvestneje izpoljujejo. Vzemimo uradnika V. skupine I. kategorije, ki ima recimo dva otroka in mora plačati na račun Šolnine za enega otroka 25 Din za davčno potrdilo, 50 Din za taksonome znakne na prijavi, 20 Din za zdravstveni fond učencev in 200 Din Šolnine, kar znaša 295 Din. Za drugega otroka mora plačati še 170 Din ali skupaj 465 Din. Njegovi dohodki znašajo 3030 Din. To pa velja, ce sta otroka v nižji gimnaziji. Ce bi ju imel v V. razredu gimnazije, bi moral plačati na mestu 465 Din za vpis 560 Din za otroka v VII. in VIII. razredu pa 615 Din. Za druge šolske potrebskine moramo računati 300 do 500 Din in tako vidimo, da mora izdati državni uradnik na pragu zime samo za šolanje enega otroka tretjino mesečnih dohodkov.

Z uradnika 4. skupine I. stopnje, ki ima 3950 Din mesečnih dohodkov, niso izgledi nič boljši. Pri njem znaša Šolnina samo za enega otroka 395 Din, za dva 615 v nižji razredih, v V. in VI razredu 690, v najvišjem pa 765 Din. 4. skupina I. stopnje je pa takoreč zaključna skupina v uradniški karijeri, ki jo doseže človek šele po 20 letih aktivne državne službe.

Pokojni je bil kot sin železničarske družine rojen v Trstu in njegova smrt je se grebenje ob misli, kako bo pretresla nadnina katastrofa njegovega 84 letnega oceta in 78 letnega mater. Po osnovnih šolah in gimnaziji v Trstu je šel na Dunaj študirat pravo, kjer je tudi promoviral za doktorja prava. Po promociji je mladi doktor vstopil v pomorski oblasti v Trstu, nato se je preselil k sodišču, kjer ga je uhitela svetovna vojna. Ko se je po opisanih nešrečah vrnil iz bolnice, je prišel k 4. bosanskemu pešpolku v Györ na Madžarskem, kjer je spoznal svojo poznejšo soprogo Suzano. Že v vojni je bil vedno odkrit in izločen Jugosloven, ki je z nenavadnim pogumom navduševal svoje tovarise za Jugoslavijo. Po vojni je vstopil v finančni prokuraturi, od tod pa k finančni direkciji v Ljubljani, vendar je pa kmalu zapustil državno službo in vstopil v Jadransko banko v Ljubljani. Ko se je Jadranska banka izpremenila v Jadransko-podunavsko banko, je izstopil in bil je imenovan leta 1923. Za tajnika tedaj ustanovljene borze. Vse njejovo tečanje delo je stremelo za tem, da se borza, ki je bila tedaj samo za blago in efekte, izpopolnil v popolno borzo z valutami in devizami, kar je dosegel leta 1927, nakar je postal generalni tajnik naše borze. Kot tak se je vedno udejstvoval nadvse vestno in iniciativno ter se priljubil v vsem našem gospodarskem svetu, zlasti pa pri uslužbenicih borze, ki jim je bil najboljši šef in kolega. Za zasluge na gospodarskem polju je bil odlikovan z redom jugoslovenske krone, saj je mnogo svojih del tudi publiciral, zlasti v »Trgovskem listu« in drugih strokovnih listih naše države, razen tega je pa sodeloval tudi v Rotary klubu ter bil požrtvovan član vseh narodnih in humanitarnih društev.

Razumeti ga je mogoče le, če poznamo njegovo življenje. Sin bednega plemiča in proletarje, je bil priča strašnega zakona svojih roditev. Pobegnil je iz rodnega pekla, študiral na univerzi, a pustil študije in postal ljudskošolski učitelj. A tudi ta poklic je ostavil in bil zapored medicinske, igralec, novinar, urednik, telegrafist, knjižničar, pisatelj in gledališki ravnatelj, pa še to in ono. V nobenem poklicu zadovoljen, je razočaran in razkačen na ves svet živel po Švedskem, Franciji, Švicariji, Italiji in Nemčiji.

Razumeti ga je mogoče le, če poznamo njegovo življenje. Sin bednega plemiča in proletarje, je bil priča strašnega zakona svojih roditev. Pobegnil je iz rodnega pekla, študiral na univerzi, a pustil študije in postal ljudskošolski učitelj. A tudi ta poklic je ostavil in bil zapored medicinske, igralec, novinar, urednik, telegrafist, knjižničar, pisatelj in gledališki ravnatelj, pa še to in ono. V nobenem poklicu zadovoljen, je razočaran in razkačen na ves svet živel po Švedskem, Franciji, Švicariji, Italiji in Nemčiji.

Vztrajati v miru ni mogel nikjer, a obenem je ustvarjal nove knjige brez oddih. Iskal si je ženo, se zaljubil, razočaran razdalj raznjerja, se trikrat oženil in zmerom ločil. Vedno fanatičen in straten v ljubezni in navdušenju, je postal zmerom iznova še bolj fanatičen in straten v mrzljini in zanikanju. Iz naravoslovca je naenkrat postal okultist prav do praznovanja, iz socialističe se je izpremenil v priznalcu Nietzschejevih načel, iz brezbožnika v pobojnico katoličana.

Občvidno, ta genij ni bil zdrav. Kakor blaznik si je domisil, da ga preganjajo in mu strežejo po življenju; begal je od kraja do kraja, iz hotela v hotel in iz šuma v sosednjih sobah je sklepal, da ga hoče neznan sovražnik po žicalah z električno strugo ubiti. Umrl je majha 1912 šele 63 let star, deloma pretirano proslavljan, deloma pretirano odklanjan in obsojen.

Tudi v svoji delih se je neprestano izpreminjal. Romantiček, naturalist, ekspresionist, simbolik, satanist pri pletistih, historičen dramatik in pisatelj pravljeni iger, a v »Igru sanje« in »Sonatu strahov« fantatsično simbolično pravljivec. Večji kot umetnik je kot iskalec resnice, ki je pa kot mračen pesimist in zanikalec ni mogel najti. Vedno je silno zanimiv, globok duh, silen v domisljiji, a strahoten v svojem sovraštvu. Do skrajnosti subjektiven se ni mogel povzpeti do pravčne objektivnosti.

Johannes Scherrova do zadnjih let sezajoča, najbolj kritična »Zgodovina sestovne literature« zaključuje svojo sodbo v Strindbergu: »Manjka mu je ena velika lastnost vsakega umetnika: humor. Niti kaplje humorja ni imel, niti toliko, kolikor Ibsen. Tu nedostatek humornosti se začeta do nepravljivosti komike, a vsak smeh zamre spriča strašne resnosti njegove borbe in ogromnosti njegovih problemov. Iromizirati ga ni več mogoče, nego le odkloniti.«

Po igrah, ki jih že poznamo (Oče, Smrt, ples, Kronska nevesta itd.), ni Strindbergova »Sonata strahov« simbolično pravljena fantastična igra v treh dejanjih, prinesla nič novega. Ves svet je jama zločinov, greha, gnusa, gnibole itd. Nova je na našem odru Strindbergova vera, da je spas le v Kristusu, v katoliški cerkvi, pa morda eventualno tudi v Budovih načinu. Igra je vseskoš nadčutna in nadtelesna; te osebe niso ljudje, nego lastnosti, nisti dejanja, čustva. V vseh osebah gor, le Strindberg sam, ki je svojo dušo razdelil med vse te figure. Zakaj, čemu, kako? Takih vprašanj gledalec ne sme stavljati. Mrtvaci govore in hodočajno med živimi, blaznica papagajsko govorico osoja na smrt, zdravo dekle hipomant, ker je izpel vso kri neviden vam. Idealen študent, rojen na nedeljo, vili si sliši strahove ter zaključi kakor

ena najagilnejših in najsolidnejših v državi.

Endušnost sklepov in izredno discipliniran potek sestanka, ki ga je zaključil g. direktor Košnik ob pol 22. uri, sta bila naravnost izreden pojav v običajno tako razburjeni voljni dobi, ko radi tega tu prav nič ni majkalo živahnosti in vsestranske aktivnosti udeležencev.

Dr. M. Dobrila umrl

Ljubljana, 22. septembra.

Ponoči ob 1/2. je po težki bolezni v Slajmerjevem domu umrl generalni tajnik naše borze dr. Mario Dobrila, eden naših uglednih gospodarstvenikov ter mož izrednega obzora, razen tega pa tudi idealno dobrega srca in značaja, da je veste o njegovi smrti prenesla vso javnost.

Dr. Dobrila ni dosegel še 51 let in že ga je vzele kruta smrt, ker je bilo njegovo zdravje zrahlano že izza težkih let svetovne vojne, ko je bil kot rezervni oficir v Galliji težko ranjen, a ko se je za silo pozdravil, je moral spet na fronto v Karpati, kjer ga je zasulo, da je dobil težko živčno bolez.

Pokojni je bil kot sin železničarske družine rojen v Trstu in njegova smrt je se grebenje ob misli, kako bo pretresla nadnina katastrofa njegovega 84 letnega oceta in 78 letnega mater. Po osnovnih šolah in gimnaziji v Trstu je šel na Dunaj študirat pravo, kjer je tudi promoviral za doktorja prava. Po promociji je mladi doktor vstopil v pomorski oblasti v Trstu, nato se je preselil k sodišču, kjer ga je uhitela svetovna vojna. Ko se je po opisanih nešrečah vrnil iz bolnice, je prišel k 4. bosanskemu pešpolku v Györ na Madžarskem, kjer je spoznal svojo poznejšo soprogo Suzano. Že v vojni je bil vedno odkrit in izločen Jugosloven, ki je z nenavadnim pogumom navduševal svoje tovarise za Jugoslavijo.

Večino igravec heografskega Narodnega gledališča 500 Din Šolnina za svojega otroka, znači 500 Din Šolnina za svojega otroka, znači večkratni milijonar je pa plačal samo 750 Din. čeprav ves Beograd ve, da so njegovi dohodki najmanj 100krat večji od igralčevih. Vidimo torej, da je treba tudi Šolnini posvetiti javno pozornost.

Predavatelj Ernst Oldenbruch, ki velja na polju pleskarstva in soboslikarstva za enega največjih strokovnjakov, je predaval že po vsem svetu. Obiskal je vsa večja mesta v Evropi in Ameriki, kjer je imel posebne šole in tečaje. Poznajo ga ne samo na Dunaju, temveč tudi v Londonu, Parizu, Berlinu, v Zedinjenih državah, pa tudi v Mehiki.

V nedeljo, dne 24. t. m. zvečer se po v operi operete »Pri belem konjčku«, po znamenih opernih censah.

Iz našega sporta

Novo ilirijansko igrišče na Stadionu je že urejeno. Teren so najprej deloma preoral, ga na krajih, kjer je bilo potrebno, znižali in navozili peska, da je bil popolnoma izravnан. Na pesek so navozili okrog 20 cm prsti, ki jo bodo zdaj pognojiti in posejali s fino angleško travo. Igrališče odgovarja zdaj vsem predpisom in bo gotovo eno najlepših v državi. Letos na njem še ne bodo igrali, ker je treba počakati, da počne v nekoli razstrelje.

Dr. Dobrila ni dosegel še 51 let in že ga je vzele kruta smrt, ker je bilo njegovo zdravje zrahlano že izza težkih let svetovne vojne, ko je bil kot rezervni oficir v Galliji težko ranjen, a ko se je za silo pozdravil, je moral spet na fronto v Karpati, kjer ga je zasulo, da je dobil težko živčno bolez.

Pokojni je bil kot sin železničarske družine rojen v Trstu in njegova smrt je se grebenje ob misli, kako bo pretresla nadnina katastrofa njegovega 84 letnega oceta in 78 letnega mater.

Večino igravec heografskega Narodnega gledališča 500 Din Šolnina za svojega otroka, znači 500 Din Šolnina za svojega otroka, znači večkratni milijonar je pa plačal samo 750 Din. čeprav ves Beograd ve, da so njegovi dohodki najmanj 100krat večji od igralčevih. Vidimo torej, da je treba tudi Šolnini posvetiti javno pozornost.

Beležnica

Koledar.

Danes: Petek, 22. septembra katolični. Danes: Petek, 22. septembra katolični.

Kino Matica: Ekstaza.

Kino Ideal: Kralj tatov.

ZKD: Kralj džungle ob 14.30 v Kino Matici.

Dežurne lekarne.

Danes: Mr. Bohinc cesta 24: dr. Kmet. Tyrševa cesta 41: Leustek, Resljeva cesta 1.

— Kolesarjenje in vožnja z ročnimi vozili sta do preklica dovoljeni po desnom hodniku Tyrševe ceste od Linhartove ul. v smeri proti Ježici. Kolesarji in voditelji ročnih vozilčkov smejo pa voziti samo eden za drugim in ne več njih v sestrice. Na vseh drugih hodnikih in pešpotih sta področje za upravo policije kolesarjenje in vožnja z ročnimi vozilčki prepovedani. — Uprava policije v Ljubljani.

V nedeljo bo meddržavna tekma Jugoslavije-Svica v Beogradu. Za nas je ta tekma zelo važna, ker bo obenem prva kvalifikacijska tekma za svetovno prvenstvo, ki se bo prihodnje leto vršilo v Italiji. Svinčarjev ne smemo podcenjevati, saj so nam spomladi dali dobro lekcijo, ko so nas v Curihi odpravili s 4 - 1. Savezni kapetan je določil za tekmo naslednje moštvo. Špašič-dr. Ivkovič, Tošič, Arsenijevič, Gayer, Marušič-Tirnanič, Marjanovič, Kokotič. Za rezervo je določen Kodrnja. Večino igračev za državno reprezentanco je dal torej BSK, ki je zastopan s petimi, Hajduk z dvema, Jugoslavija, Hašek, BASK in Gradjanški pa vsak z enim. V Beogradu in sploh po vsej državi vlada za tekmo veliko zanimanje in računajo, da bo posetilo najmanj 15.000 gledalcev.

— SK Ilirija — smučarska sekacija. Danes ob 18. seja sekcijskega načelstva v kavarni Evropski. Vsi in točno!

Nova imena Iljubljanskih ulic

Ljubljana, 22. septembra.

Občinski svet bo na današnji javni seji razpravljal med drugim o imenovanju novih ulic zlasti v bežigrajskem in svetokriškem okraju. Imenovati je treba v celoti 35 ulic. V smislu predloga gradbenega odseka naj dobiči glavna krožna ulica, ki bo tekla od Dunajske ceste v loku proti Linhartovi cesti, ime po pokojnem dr. Zerjavu. Nova Linhartova cesta naj bi se imenovala po zasmovitelju svetokrižega okraja Plečnikova cesta. Med drugimi bomo dobili v tem okraju še Pučovo ulico, Likozarjevo ulico, Majaronovo ulico, Grašeljevo ulico, Mičinskoga ulico, Jesenjevo ulico, Bazovško ulico itd. Ime bo dobitilo tudi novo nabrežje ob levem bregu Ljubljanice od čevljarskega do frančiškanskega mostu, in sicer po bivšem županu senatorju Hribarju. Sredina na Pruhu pa naj se preimenuje v Sokolsko ulico.

— Predavanje o soboslikarstvu

Ljubljana, 22. septembra.

A. D'Emery:

Dve siroti

Roman

Guverner je začudeno pogledal poravnika kaznilnice in mu nekaj zaščitil.

Prepričana, da bo njena pročinja uslušana, Marjana ni več dvomila, da pojde drugo jutro s svojimi tovariščami na delo.

Ko se je pa vrnila v kaznilnico, jo je poklical poravnik k sebi.

— Vam je dočakano mesto služenje v pralnici ali bolnici, — je dejal. — Kam bi šli raje?

— Kamar me pošljete, — je odgovorila Marjana ponizno.

— To pomeni, da nimate nobene posebne želje? ... Kaj ste pa delati v Parizu?

Marjana je prvi hip oklevala, potem se je pa spomnila, da je tudi Henrika Šivala, kakor ona, in odgovorila je:

— Šivilja sem bila.

— Torej vas pošljem v pralnico. Tako bo najbolje.

In takoj je hotel napisati odlok, naj bo Henrika Gerardova dodeljena na službo v pralnico.

Toda Marjana je stopila k njemu in se mu spoštljivo poklonila, rekoč:

— Če bi mi hotel gospod poravnik dovoliti ...

— Kaj pa? ... Torej odklanjate to naklonjenost? ... Tako mi je naročil gospod guverner. Menda vam to ni po volji ... Hm, če hočete ali ne, morali se boste ukloniti naši volji, ki vam hoče pritrhaniti težke muke in preizkušnje.

Marjana je zbrala ves svoj pogum in odgovorila:

— Ker mi daje gospod na izbiro, bi prosila, da mi dovoli delati v bolnici.

— Oho, kaj ne veste, da je delo v bolnici zelo težko in pogosto tudi nevarno?

— Storila bom vse, kar je v mojih močeh, da bom opravljala svoje delo dobro. Kar se pa tiče nevarnosti, moram priznati, da se prav nč ne bojim. Štečna bom, če bom mogla lajsati bolnemu trpljenje.

Poravnnik je začudeno gledal mlado ženo, ki je govorila kot da je že usmiljenka.

In napisa: je odlok, naj dodele Henrik Gerardovo bolnici kot strežnico.

V bolnici so kmalu ocenili njen pogum, samozatajevanje in požrtvovalnost.

Bolniki kar niso mogli prehvaliti novе strežnice, neumorne in nesebične dobrinice, ki je stregla vedno najnevarejše bolnemu.

Vest o vzorjem Marjaninem delu v bolnici je prišla tudi do guvernerja, ki je porabil prvo priliko, da je med splošnim pregledom novo strežnico javno pojavil.

To pot je zopet poročnik spremljal markiza.

Poročnik se je bil močno izpremenil. Guverner je bil poslat mornarskemu poveljstvu v Francijo prošnjo gledati dopusta poročniku d'Ouvellesu.

V pričakovovanju odgovora je pa imenoval poročnika začasno za svojega tajnika tem raje, ker se mu je slednji ponudil, da bo poučeval njegova sina v matematiki.

Poročnik je znal tudi dobro risati

in guvernerjeva hči Yvonne je navdušeno sprejemala v svoj album njegove akvarele.

Guvernerjeva družina ga je imela zelo rada in guverner sam je videl v njem bolj prijatelja, nego podrejenega uradnika.

Večkrat je omenjal poročnik vprsto markize Marjane in si prizadeval privobiti ji naklonjenost visoke dame.

Gospodina Yvonne se je začela takoj zanimati za žensko, ki se je o nji govorilo toliko dobrega. Tudi markizo je zanimalo, kar je pravil poročnik o vedenju pogumne izgnanke.

In poročnik je bil prepričan, da je storil Marjani veliko uslugo.

Markiza je vprašala svojega moža, zakaj je bila izgnana mlada žena, ki se je tako odlikovala po svojem pogumu in požrtvovalnosti.

Guverner je povadel markizi, da ima glede Mariane posebna navodila, potem ji je pokazal še priporočilno pismo policijskega ravnatelja.

Markiza ga je prečitala z živim srečanjem. Tudi guverner samemu se je zdelo, da je Marjana prestrogo obsojena.

— Kaj! — je vzbudila markiza, — zato, ker je verovata v iskreno ljubezen, v pleničevu besedo, je bila ta ne-srečna izgnana kot zločinka?

— Ta plenič je nečak policijskega ravnatelja, — je odgovoril guverner, — in to je bila njena nesreča.

— Prav ... Toda to pismo, to priporočilo, naj se nesrečnici omili kazen, ne določa meje vaše naklonjenosti.

— Prav pravite!

— No torej, — je nadaljevala markiza, — zdaj se pa hočem tudi jaz zavzeti za to žensko ... in upam, prijatelj, da moje posredovanje ne bo zameten. Želim, da bi to dekle ne opravljalo dela, ki mu je samo dalo prednost pred vsemi drugimi opravili v kaznilnici.

— Dobro, — je odgovoril guverner sreče, — pa vendar ne mislite zahtevati, naj uživa popolno svobodo?

— Zakaj pa ne?

— Ah ... V tem se kaže vaše srce.

— Mar ni za dozdevni zločin ali bolje rečeno prestopek, ki ga hočejo napraviti temu dekletu, izgnanstvo dovolj huda kazenski — je odgovorila markiza. — Gotovo mi ne boste zamerili, prijatelj, da se zavzamem za to siroto.

— Seveda ne, draga markiza. In vase želje so vnaprej uslušane.

— Želim, da mi dovolite seznaniti se s tem dekletom ... sprejela bi jo ...

— Tu?

— Da, prijatelj, v vašem kabinetu.

Se istega dne je guverner zapovedal, naj privedo Henrik Gerardo v njegov kabinet.

Ko sta se guvernerjeva soproga in hči seznanili z Marjanom, se je nujno zanimanje za njo še povečalo.

— Moj oče ne bo več dovolil, da bi ostali med temi lahkoživkami, — je dejala Yvonne dozdevni Henriki Gerarovi.

In obrnjena h guvernerju je pripomnila:

— Kaj ne, oče, da mi dovoliš vzeti gospodično za šivilijo?

— Dovolim, draga dete, samo če bo markiza s tem zadovoljna. Markiza je pa izjavila, da bi se bila itak sama zavzela za izpolnitve te želje; in obrnila se je na Marjano z vprašanjem:

— Saj znate šivati, je li?

— Da, gospa markiza, bila sem dobra šivila ... nekoč ...

Poročnik se je bil močno izpremenil.

Guverner je bil poslat mornarskemu poveljstvu v Francijo prošnjo gledati dopusta poročniku d'Ouvellesu.

V pričakovovanju odgovora je pa imenoval poročnika začasno za svojega tajnika tem raje, ker se mu je slednji ponudil, da bo poučeval njegova sina v matematiki.

Poročnik je znal tudi dobro risati

Krvolocnost avstrijskih krvnikov med vojno

Kako so avstrijski krvniki pred 15 leti obesili štiri ujetne češkoslovaške legionarje

V bitki češkoslovaških legij na Doss Altu v Italiji je bilo 21. septembra 1918 ujetih pet češkoslovaških legionarjev in sicer Karel Nováček, Jurij Šlegl, Václav Svoboda, Antonín Ježek in N. Badinka. Ujetnike so takoj odvedli pod močno eskerto na avstrijsko armadno poveljstvo, kjer so jih zvezane ves dan zastisali. 21. septembra 1918 proti večeru se je seštel preki sod, da bo sodil »veleizdejalec«. Sodišču je predsedoval podpolkovnik Knoll, razpravo je vodil avtor Steinlechner, lot vojaški poskusov je pa fungiral avtor dr. Scheide. Prisedniki so bili trije častniki, več Nemci, ki češkega jezika sploh niso znali. Za zagovornika je bil določen pravski nemški žid nadporočnik Neumann, ki se je zelo zavzel za uboge legijonarje. Ujetnike je zasiševal tolmac poročnik Vydra, edini Čeh v prekem sodu. Iz njihovih izpovedi je izpustil previdno vse, kar bi jih moglo obremenjevati. Nekateri legionarji so imeli še obvesane rane in na neštevna vprašanja so odgovarjali kratko, da itak vedo, kaj jih čaka.

Obravnavna je trajala do ranega jutra. Na smrt so bili obsojeni Nováček, Šlegl in Svoboda, Badinka, ki mu še ni bilo 20 let, je bil pa obsojen na trdnjavsko ječo. Smrtna sodba bi moral biti izvršena eno uro po razglasitvi. Na povelje generala Schissera je bila pa odložena do mračka. General se je namreč bal, da bi utegnili z Doss Alta videti obešanje češkoslovaških legionarjev in v odgovor bi se morda ponovilo strašno bombardiranje avstrijskih postojank, kakor se je zgodilo 27. julija 1918 na povelje generala Grazianija v odgovor na usmrtilitev češkoslovaškega legionarja Jožeta Sobotke. Tako so bili češkoslovaški legionarji obesenici v mrazu v Arcu. Prvotno so jih hoteli obesiti v italijanski vasi Cenigo, toda vaščani so se upri, ker niso hoteli, da bi avstrijski krvniki oskrnili njihovo zemljo. Vse štiri legionarje so obesili na olive ob oesti. V smrt so šli mirno takoj, da so bili presenečeni celo krvniki. Prvi je stopil pod olivo Antonín Ježek. Zvezali so mu še noge, na prsa pa obesili sramotno tablico z napisom »Veleizdejalec«. Krvnik, ki se je bil priglasil sam, je zadrgnil Ježku vrat in mu izpodnesel pručico. Nesrečnej je obvisel na olivi, toda v naslednjem trenutku se je vrv pretrgala in padel je na tla. Ta grozen prizor se je posnovil še enkrat. Prisotni duhovnik je pristopil k onesvečenemu legionarju in držal njegovo glavo v rokah, dokler se ni zavedel. Drugi trije obsojeni so moralni gledati, kako se njihov tovaris muči. Kdo bi mogel razumeti, kaj se je godilca ta čas v njihovem dušah. In vendar niso kazali nobenega strahu. Vedeli so, da njihove žrtve ne bodo zamašani.

Šele čez dobro uro so dobili krvniki močnejše vrvi in potem je šlo obešanje gladko. Drugi je bil na vrsti: Pridružila se je tudi indijskemu osvobodilnemu pokretu. Leta 1916 je

Annie Besantova umrla

Le Madrasa poročajo, da je umrla tam znana angleška teozofka dr. Annie Besantova, starca 86 let. Pokojna je bila ena onih eksaltiranih žensk, ki jih je našel v Angliji. Znala je žrtvovati ideje vse svoje moči in razviti pri tem duhovno energijo, kakršne ne najdemo v takih primerih pri modernih zapadnih moških, ker jih je preveč prevzela gmočna civilizacija.

ustanovila ligo za indijsko samoupravo, a leta 1917 je bila predsednica narodnega kongresa in pozneje se je pričudila najradikalnejšemu krilu tako, da so jo morali interimirati. Angležinja je bila torej na čelu upornih Indov. Sicer je pa tudi hčerka angloškega admiralja postala najvnetejša prirženka Gandhija.

Cot v Moskvi

V nedeljo popoldne so se nad Moskvou zopet dvignila tri francoska letala s piloti Doretom, Durmonom in Dasequeom. Francoski letalci so pokazali Rusom vse svoje znanje, posebno Doret, ki je delal v zraku take akrobacije, da so jude je kar strmel. Letalski minister Cot je obedoval v letalski tovarni 22,

kjer konstruirajo najboljša sovjetska letala. Med igranjem francoske himne ga je pozdravil ravnatelj tovarne. Pred obedom so mu bili pa predstavljeni najboljši sovjetski letalci, med njimi tudi Mosjov, štirikrat odlikovan z Leninovim redom in s posebnim vladnim odlikovanjem za prvega sovjetskega letala. Mosjov je v ravnatelji tovarne sta nazdravila francoskemu ministru, ki je odgovoril z zdravico na »varoše, sovjetske letalce«. Potem so si francoski gostje ogledali ogromno podjetje, največjo tovarno letal na svetu, kjer so zgradili tudi večka letala za bombardiranje s štirimi motorji. Sovjetski listi so pisali, da odpro Rusi tu Francosom vsa vrata in res so si francoski strokovnjaki pet ur ogledovali tovarno, ki je ni videl še noben tujec. Niti inozemski strokovnjaci v sovjetski službi ne smoje v vse oddelke, temveč samo v one, kjer so zapošleni. Ima tega se da sklepati, kako temen je način poznati, da se bližili Rusija v Francijo. Eden največjih poznavalcev letalstva v Franciji Caquot je krepko stisni roko znanemu sovjetskemu konstruktorju Tupolevu, občuduječ njegov novi prototip letala za bombardiranje ANT 8. Potem si je Cot ogledal letalsko šolo, kjer mu je med silnimi navdušenjem nekaj gojenec pripel na prsa rdeč robček.

DOBER SLUGA

Sluga: Kaj želite?

Gost: Govoril bi rad z gospodom baronom.

— Kaj bi radi od njega?

— Prihajam z računom.

— Gospod baron je odpotoval v Ameriko.

Gost: ... z računom, ki bi mu ga rad poravnal.

Sluga: ... in se je baš davi vrnil. Izvabite vstopiti.

SLUŽKINJO

iščem. — Dekleva, Leškovac, išče Maks Sempl, Cerknje pri Vardarska banovina. 3741 Kranju. 3744

POZOR!

DANES SVEŽE MORSKE RIBE

barboni, arade, brancini, calamari, škombri, sargoni, palamide, brudet s polento; pečene in surove — se dobe

v gostini „PRI KMETU“, Ljubljana, Gosposvetska cesta št. 8

Se priporočam.

V neizmerni žalosti naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je naši iskreni ljubljeni soprog, oče, brat itd., gospod

dr. Dobrila Mario
generalni tajnik Ljubljanske borze

dne 22. t. m. ob ½ 2. uri zjutraj, po kratkem trpljenju, mirno v Gospodu zaspal.